

Ένας λαός θα «διαπραγματευτεί»...

Στις εκλογές του Ιουνίου του 2012 μια τρέλα είχε κυριεύσει ένα μεγάλο κομμάτι του λαού μας. Που πριν από λίγες εβδομάδες ήταν κίνημα. Κίνημα που είχε κατεβάσει μία κυβέρνηση, είχε αντισταθεί στα δακρυγόνα στο Σύνταγμα, είχε πλύνει την πλατεία του με τα μπουκαλάκια από νερό. Και χόρευε κρητικά και τσάμικα* μπροστά σε αποκαωμένους ΜΑΤατζήδες... Ό,τι κάνει ένα αυθεντικό κίνημα δηλαδή, λαϊκό και ανόθευτο.

Ξαναγυρνάμε στην τρέλα που είχε πιάσει τη μισή Ελλάδα (που πριν από λίγες εβδομάδες ήταν κίνημα). Απειλές από όλους: Ευρώπη, οργανισμούς, τράπεζες, αναλυτές, δημοσιογράφους, αφεντικά. Μην ψηφίσετε ΣΥΡΙΖΑ γιατί θα επέλθει το χάος. Η τρέλα εμφανιζόταν στο χαμόγελο του κόσμου και στην επιλογή του να ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ και ας γίνει ό,τι θέλει. Αυτή η τρέλα (που πριν από λίγες εβδομάδες ήταν κίνημα) έδωσε το 27% και παρά την εκλογική ήττα, πολιτικά ο τρελός αισθανόταν νικητής. Έχει περάσει καιρός από τότε και τώρα πάμε πάλι για εκλογές. Με

το διακύβευμα όχι ποιος θα κυβερνήσει αλλά ποιος θα διαπραγματευτεί με τους δανειστές! Αλήθεια, ποιος θα διαπραγματευτεί; Μην στέλνετε τρελούς στη διαπραγμάτευση! Στείλτε γνωστικούς, ώριμους, γνώστες, μνημόνους. Και ποιος είναι ο αντίπαλος; Στην πραγματικότητα το θηρίο δεν είναι η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, δεν είναι καν η τρόικα με τη συγκεκριμένη της μορφή. Το θηρίο είναι η σύγχρονη τυραννία, το οικονομικό πολιτικό σύμπλεγμα που καθορίζει τις τύχες του πλανήτη. Η εξουσία με τη μεγαλύτερη συσσωρευμένη δύναμη και με τόσες αντιφάσεις. Απέναντι σε ένα τέτοιο θηρίο κανένας λογικός άνθρωπος ή κόμμα δεν τα βάζει. Και η διαπραγμάτευση θα είναι απλώς η επιβεβαίωση της τυραννίας, της εξουσίας.

Ένας τρελός λαός, ένας λαός σε κίνημα μπορεί να «διαπραγματευτεί». Ένας λαός που δεν καλείται από πεφωτισμένους να ψηφίσει -θα το κάνει και αυτό- αλλά που θα «διαπραγματευτεί» με το θηρίο. Δηλαδή, θα τα βάλει με το θηρίο. Ένας λαός που θα ετοιμαστεί από τώρα, που θα

είναι έτοιμος να κακοπεράσει, να πιεστεί, να ματώσει μόνο και μόνο για να δει το σακατεμένο χαμόγελο του αντιπάλου. Το κόμμα που θέλει να κυβερνήσει πρέπει να βάλει στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης τον τρελό λαό, το λαό σε κίνηση δηλαδή. Και να μην τον προδώσει, να μην κάνει πίσω, να μη χεστεί πάνω του. Φανταστείτε! 31 Δεκέμβρη στις πλατείες της χώρας έναν λαό που θα γλεντάει. Αλλάζει η χρονιά, αλλάζει η Ελλάδα, αλλάζει η Ευρώπη. Ξεκινάμε τη διαπραγμάτευση αμέσως. Παρ' όλο που έχει χαθεί τεράστιος χρόνος, και αυτό όχι μόνο από λάθος αλλά και επιλογή. Ο μόνος σύμμαχος είναι ο λαός σε κίνηση κι εκεί είναι το σημαντικό. Μπορεί να ξανακυριεύσει το λαό μας η τρέλα του 2012.

*Ένα τραγούδι του 1947, αντάρτικο, είχε τους παρακάτω στίχους: *Μακεδόνες, Μωραΐτες, Ηπειρώτες, Θεσσαλοί, Ρουμελιώτες, Θράκες, Κρήτες, η πατρίδα μας καλεί. Άιντε τώρα, πείτε μας εθνικόφρονες!*

Λούκι Λουκ